

GUSPIRES

per FARRE

El senyor Cambó, l'il·lustre senyor Cambó, ara ens surt amb una altra de les seves. Ens diu que aquestes Corts «encara no han estat posades a prova»!

I bé. Les 30 i pico de cessanties de ministres; el retorn dels béns als grans d'Espanya, els Straperlos, el retorn dels béns als Jesuïtes, la votació de la paga a la clerecia, la reforma de la Reforma agrària, etc., etc., no són pas proves? Llamp de llamp!

Prova bona d'entusiasta republicanisme, de ferm i pur liberalisme, ah! d'això no que no en sabem cap, ni n'esperem.

* * *

Per tal de poder ben bé capir les restriccions,—ja passades a l'altra vida,—del senyor Chapaprieta, vegeu la mostra:

Ha fet conversions de Deute públic del 5 per cent al 4 per cent. (?)

Ha retallat les partides de classes passives.

Altra mesura ha portat 179 milions d'economia.

Obres Públiques també 115 milions d'economia.

Però Guerra 187 milions més de despeses.

Governació 38 milions més de despeses sense els 50 milions que s'han aprovat com a crèdit extraordinari.

500 milions fugits per altre lloc.

Què us sembla d'aquestes restriccions i d'altres que en podríem detallar?

I pensar que els senyors del *Bloc* encara no han estat satisfets!

Què faran, doncs, ells si arriben a poder fer el seu Pressupost?

Ai pobres de nosaltres i pobre Hisenda espanyola!

* * *

Sempre que hem vist gravada «La Censura» en un lloc, ha estat en forma de vella fastigosa, desgarrada, de barba punxeguda, (senyal de mal gènit), de nas d'ocell de rapinya, d'ulls foscos com el seu esperit i amb ulleres negres que no li deixen distingir res del que es posa al seu davant. Amb llapis en forma d'escombra o una escombra en forma de llapis, és l'únic estri de treball. I treballa amb l'escombra, i tot són runes per ella; tot ho amuntega, fins l'or i les flors, destruint-les. Vella esquerra, d'intenció unilateral: obediència cega als governs que empren els seus perniciosos serveis.

Cal prevenir-se contra la Censura que, (dit sigui de pas) no és a tot arreu igual.

A Olot, per exemple, no la podríem pintar així mateix. Permèti'ns però, el lector de no fer-ne, per ara, la descripció. Podria prendre's com adulació i això... la veritat...

Joventuts d'Esquerra

De la Vetllada cultural del passat diumenge dia 8

Diumenge passat, dia 8, tingué lloc al saló de festeigs de la «Concentració d'Esquerra» de la nostra ciutat, l'anunciada vetllada cultural que amb motiu d'escaure's el Setzè Aniversari de la mort del fervent republicà olotí En Joan Deu i Ros, havien organitzat les Joventuts d'Esquerra de la susdita entitat.

Primerament es posà en escena el palpitant drama social en tres actes, original de Francesc Parcerisa i que porta per nom «La fàbrica vella».

En el darrer intermedi, el nostre bon amic i excel·lent aficionat local senyor Emili Vila, recità el vers del paper de Saïd, de la inspirada obra del malaguanyat Angel Guimerà, «Mar i Cel». A continuació recità també un altre fragment de la coneguda obra del plorat Ignasi Iglesias «La Mare Eterna».

El senyor Vila fou llargament aplaudit per l'encert amb què declamà els fragments d'ambdues difícils obres.

El públic, que emplenava el local, en sortí molt complagut de la voluntat i excel·lent tasca portada a cap per tots els que prengueren part en aquesta selecta vetllada.

Resumint: Les Joventuts d'Esquerra varen apuntar-se un altre èxit ben merescut, per qual motiu ens és grat felicitar aquesta agrupació, el seu grup teatral i particularment el senyor Sever Mestres, el seu entusiasta director artístic, l'esforç del qual a procurar millorar paulatinament les qualitats dels disciplinats elements amb què compta el Grup Teatral de les Joventuts, és digne del millor elogi. Per la nostra part, solament hem de dir que no es defalleixi en el camí emprès, puix que, tard o d'hora, aquest esforç en prò i a profit de la cultura, obtindrà els fruits que se n'esperen.

Vda. de P. Bonavia

Agència de Negocis

Gestió i despatx de tota classe d'assumptes en les oficines de l'Estat, Província i Municipi.

Segurs - Viatges

Cobrament de Crèdits
Corresponsals a Girona
Barcelona i Madrid

Sant Esteve, 21

OLOT

La qüestió de l'aigua

Ja ha arribat el dictàmen sobre l'anàlisi químic de l'aigua Malagrida, demanat per l'Alcaldia i fet fer per la «Unió Comercial». L'aigua és pura i és potable, com era d'esperar.

La que serà tan pura com es vulgui, però no és potable, per contenir certs elements químics en quantitats que excedeixen el límit que permeten les Lleis del 22 de desembre de 1908 i del 17 de setembre de 1922, és la de «Els Bullidors», que resulta massa mineralitzada. Tant a Girona com a Olot hi han trobat i confirmat aquest excés. Ara, que, a l'Ajuntament li convé mantenir aquesta dada en el terreny d'un secret més o menys impenetrable, perquè no se n'enterin ni l'Inspector Sanitari de Districte, ni el Cap del Centre Sanitari de Girona (ex-Inspector Provincial de Sanitat), tan zelosos, abans d'ara, en la qüestió de la potabilitat de l'aigua del pou del senyor Malagrida.

Aquest resultat de les anàlisis químiques i l'entredit dels recursos dels de la Piscina contra els acords municipals, que són raons prou poderoses per no arriscar-se massa en agosaraments temeraris, no han impedit l'acord de la majoria, en el darrer Ple, d'encarregar a un senyor Enginyer la confecció d'un projecte d'abastament i aprofitament, a base de l'aigua de «Els Bullidors», sense reparar que això és una entremaliadura pueril, que tant pot valdre deu com quinze mil pessetes, quan ja l'Ajuntament disposa dels treballs del tècnic senyor Martorell, que en costaren dotze o tretze milers més.

A l'hora de les responsabilitats, ningú no voldrà ésser el culpable. Els qui saben preveure les responsabilitats, ja han anat salvant sempre el seu vot, fent constar oportunament o la seva protesta o que es quedaven al marge. Les lleis, però, són, a més, molt clares, per cridar al seu dia a tots aquells que, expressa o tàcitament, des d'un lloc de responsabilitat i tenint al damunt l'obligació de vetllar per la legalitat, hagin anat fent els ulls grossos, amb una excessiva i temerària confiança. I potser més de quatre s'hauran de repartir i compartir fraternalment la culpa, sense deixar-lo sol, al senyor Bassols!

Guants llana, pell, forrats i per XOFER. Comprí'ls baratíssims a la Bisuteria CASADEMONT